

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 kor. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadóulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: **Cs. Szabó Kálmán.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 60 fil. Nyiltér sora 50. fil.
A hirdetés és nyiltér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A társadalom.

Ha körültekintünk a társadalom minden rétegén, ott találjuk a bűnt, a romlottságot, a mely az embert önmeghasonlítottá teszi.

S ezeknek az önmeghasonlított, elzüllött existenciáknak a száma napról-napra gyarapodik.

Majdnem naponta olvassuk a lapok hasábjain, hogy egy-egy magasabb állású egyén, a bele özpontosított bizalommal visszaélve, egy-egy ifju, ki az iskola porát még jóformán le sem rázta, éretlen ábránd szétfoslása által elcsüggesztve, egy-egy agg avagy leány lelke, rémei által üldözve Isten legszebb adományát, az életet, — a gyilkos fegyver tompa durranásával adva meg az utolsó salve-t, — tépett rongyként dobja el magát!

És ha végig gondoljuk, hogy e káros állapot minék a megdöbbentő jele: önkénytelen oda jutunk, hogy a valláserkölcsnek hiánya az, a mi a társadalmat a romlás kétségbeesítő útjára vezeti.

Hisz a vallásosság világíthatja bé csak a tévelygő lelkek éjjelét, hogy megóvja azt az ész ragyogását elhomályosító babonától, hogy kivézető utat mutasson a kételyek tébolyító labirintusából, s hogy a legzordabb viharok közepette megmentse csolnakát a csüggedés tengerében, az önmeghasonlás szirtjén való szétroncsolástól!

Hisz a vallásosság az, a mely a lélek legnagyobb diszonanciáját megnyugtató összhanggá változtatja, s az élet nehéz küzdelmei közepette erőt ad a roskadó embernek a súlyos kereszt tovább viselésére.

... Hogy az ember az egymással való érintkezésre, a társadalmi életre született, azt ma már bizonyítani felesleges. S mi a társada-

lom célja, ha nem az, hogy az eszményiség megközelítéseért, — legmagasztosabb eszmékért küzdve, — tagjainak a jólét viszonylagos elérhetését lehetővé tegye?!

De csak az a társadalom lehet életerős, egészséges, s mi is csak úgy boldogulhatunk benne, ha a társadalom minden egyes tagjának lelkében meggyökeredzett a vallásosság, s ezzel kapcsolatos felebaráti szeretet, a mely lehetővé teszi, hogy az ember ne csak az önérdekéért hevüljön — s a mely társadalmi szervezkedését úgy irányítja, hogy egy tökéletesen egybehangzó, kisebb-nagyobb érdekkörök által meg nem szagatott, egyöntetű egészséges társadalom jöjjön létre, a melynek tagjait a kölcsönös bizalom fűzi egymáshoz.

Ilyennek kellene lenni a társadalomnak, — de sajnos — manapság nem találjuk meg ezt az összhangot.

A merev önzés, a buta góg, a felkapaszkodott nagyságok, az akna-munka, a szélében-hosszában burjánzó klikk-szellem, a nagyvási hóbortban szenvedők, a hizelgő képmutatás, a gyilkolni vágyó suhancok, a családi szentélyt nem kimélő rágalom, s a bandita mesterségének legraffináltabb alakzatai azok az uralkodó planéták, a melyek a társadalomnak egén tündöklőve hirdetik, hogy a jóra való törekvés átléphetetlen akadályokra talál, hogy a bizalmat mind árulással, a szeretetet gyűlölettel fizetik, hogy beteg, nagyon beteg ez a mai társadalom...

Jól van hát! Ez a dolog mai folyama! Legyen úgy, ha úgy kell lennie — a nagyvilágban, de mi itt tépjük ki a társadalom testéről azt, a mi fekélyes, s egymással kezet fogva, vállvetve tudjunk a társadalom magasabb érdekeiért is lelkesedni, cselekedni.

A koronaérték fogyatkozásai.

(-b-) Még csak egy hét óta közkötelező a koronaértékben való számítás, annak a forgalomban máris tömérdek fogyatkozását ismertük fel, melyek az új értékben való számolást, illetve az új érték népszerűvé való válását rendkívül megnehezítik, a forgalomban zavarokat okoznak és a koronaérték előnyeinek érvényre jutását meggátolják. Pedig az új érték megkonstruálói azt hitték, hogy misem egyszerűbb, mint az osztrákértékről a koronaértékre való átmenetel; kettővel szorozni vagy osztani a kis gyermek is tud, nem fog tehát az új értékre való átmenetel a köznépi körében fennakadást okozni s azzal mindenki hamar pár nap alatt megbarátkozik. De nem így történt a műveltebb emberek — igaz — már kezdenek koronaértékben beszélni, de folyvást osztrákértékben számíttatnak; a kevésbé műveltek pedig a forintot és krajczárt még hosszú ideig nem feledik el és ellenszenvvel, bizalmatlanul fogadják a koronaértékben való számítást.

A pénzügyintézetek könyvelői és pénztárosai is meg vannak akadva az új pénzügyrendszerrel; tömérdek tételt kell osztrák értékről koronaértékre átszámítani, ami időrabló munka s az átszámítás egyszerűsége dacára a tévedések még hosszú ideig gyakoriak lesznek. Az igazgatóságoknak és felügyelő bizottságoknak is nehéz munkát fog adni ez évben a mérlegek felállítása, illetve alapos megvizsgálása. A múlt évi könyvvezetés — néhány kivételtől eltekintve — osztrák értékben történt, a váltók, kötvények igen nagy részben, az értékpapírok pedig összeségükben osztrák értékre szólnak, míg a mérleg már koronaértékben van felállítva; visszamenve a mérleg tételének eredetére, az illetők mindenütt osztrák értékben történt feljegyzésekre találnak s ezeket az új értékre át kell számítani, hogy a mérleg helyességéről meggyőződjenek, a leltár felvételénél pedig a váltók, kötvények, betétek, értékek stb. rengeteg tétele igényli az átszámítást. Ezt a munkát azonban megkimélni — elismerjük — semmi módon nem lehetett volna, mert bármennyire elő lett volna is készítve az átmenet, az új értékben való

A megzavart ebéd.

— X. —

Egyedül ebédelték; amint hogy egyáltalán nem voltak barátai a társas életnek.

A férj fáradtan tért haza délelőtti dolgából, hintaszékbe vetette magát és hosszasan szemlélte feleségét, aki az ablaknál, kézimunkájával foglalatodott. Ott ült s nagy, széles kertyenyilő ablaknál; természetén végigömlött a fehér tavaszi fény árja.

A férj leeresztett fővel ült helyén és sajátágságosan villogó szemekkel gunyosan nézte feleségét, a ki bizonyára kedvét találta a kézimunkában és egészen belemélyedt, mert amikor az imént a szobába lépett, csak futólag üdvözölte és nem is kérdezősködött hogyléte felől.

Ez bántotta. Különben is sajátágságos lelkiállapotban volt; elégedetlen, fáradt a délelőtti elvégzett teendőktől, miközben nem egyszer apró kellemetlenségek érték; maga sem tudta, hogy másokkal vagy önmagával elégedetlen-e?

Ilyen kedélyállapotban érzett valamit felesége lényében, ami őt különösen vonzotta és amellet mégis izgatta. Kerek, szép formás kezeit most egyszerre vastagoknak, nyakát nagyon husosnak, fejalkotását közönségesnek találta. Mintha látóérzékében hirtelen oly változás állott volna be, a mely miatt szemében az isteni szépségű milói Vénusz is tagbaszakadt parasztleánynak tűnik fel.

Hogy e rémlátástól megmeneküljön, felkelt,

odaállt melléje és lehajtott fővel, fáradt szemekkel kísérté rithmikusan dolgozó kezeit.

És ekkor hirtelen az az érzékiesen roszakaratu és egyuttal kinzó vágya támadt, hogy fájdalomt okozzon neki, amint ezt csak szerelmi enyelgésben, tréfából vagy heves vágyból szokás tenni. Nem tudott ellentállani s anélkül, hogy perczek óta csak egy szót is váltott volna vele, erősen a karjába csipett.

A nő egy hirtelen mozdulattal tekintett fel hozzá; sötét szemel félelmet és haragot fejeztek ki. — Megörültél?

Megnyugtathatta volna egy mosolylyal, enyelgéssel, de nem tette, azonban mélyen sértette és izgatta az a hangsúlyozás, amelylyel e szót kiejtette. Bizonyos fogalmi voltak a nőiességről, a melyekbe feleségének heveségei és kitörései minduntalan beleütköztek, mire ő újra meg újra kérelhetetlen, kinzó nevelési rendszert alkalmazott.

Amint aztán abban a tudatban, hogy helytelenül cselekedett, zavarba jött, izgatott hangon szemére vetette, hogy egy kicsiségből milyen nagy dolgot csinál és hogy viselkedése egyáltalán parasztos, mivel sem jobb egy kocsisnál s így tovább.

A nő hirtelen felugrott.

Ah! Ez a felugrás! — A férj szemel az utalattól, haragtól és kinos zavartól villámokat szórtak. A nő arcza duzzadt és zilált volt.

És most... Ah, milyen közönséges! Milyen nőietlen! Érczes mély hangja megzördült és teli torokkal kiáltotta ki magából egész haragját! Ugy hangzott, mint a vonítás. Természetes, hogy azzal a

szemrehányással illette férjét, hogy már nem szereti! Mily hiánya az önérzetnek, az önbizalomnak!

A férfi csendes és hideg maradt. Tekintete kemény volt, mint az aczél. Aztán „kedves gyermek”-nek kezdte nevezni, figyelmeztette, hogy a kitörésnek és a szemrehányásoknak semmi értelme; egyszerre logikus lett és kegyetlen logikájával végig boszantotta s végül azt a megsemmisítő kérdést intézte hozzá, vajjon belátja-e, hogy neki van igaza.

A nő teljesen zavartan, könyektől duzzadt szemekkel állt előtte és értéktelensége, büne nyomasztó tudatában hallgatott; a szenvedély kitörései mindkettejükre kinzóan hatottak. És a férfi mégis mindig elnyomta a nő önérzetét szivtelen hideg logikájával, amely minden szavát ostorcsapássá tette! És mennyire imponált neki! És mégis, mily mélyen sértette és mennyire kinozta!

A nő nem tudott felelni. Szavai torkán rekedtek. Lesütött szemmel ment el mellette, kiment...

Hosszu léptekkel méregette a férfi a szobát. Megbánást érzett anélkül, hogy eltudta volna nyomni az utálatot, melyet neje viselkedése keltett benne s amellet vágyat érzett, hogy a beszélgetést folytassa, tisztába jöjjön vele és neje mellett lehessen.

Ujra meg újra ugyanazok a jelenetek! Rendezett körülmények közt éltek. Gondjaik nem voltak. Szerethették volna egymást, hiszen csak rövid ideje, hogy egybekeltek. Szerették is egymást, azonban különös, szokatlan módon. Ösmerőseik közül senki sem volt velük tisztában. Ugy éltek, mint a

számolás bevezetése minden esetben különös munkát igényelne.

De vannak anomáliák, melyek máris felbukkan-
nak s amelyeknek felmerülését meglehetett volna
gátolni. Például pénztáros, kereskedő, iparos, vevő,
eladó hogyan beszéljen és számítson koronaértékben,
midőn minden fizetésnél ott szerepel az ezüst forint,
az osztrák érték pénzegysége. Valóban az ő rendszer
nem halt meg, nem is csak kísértetkép lép ki oly-
kor sirjából, hanem él, köztünk van s elállja útját
az új érték érvényesülésének. Hogyan számítsunk
koronákban, midőn oly pénzzel fizetünk, melyre nem
„két korona“, hanem „egy forint“ van ráírva, nem
természetes-e, hogy ezt a pénzdarabot a valódi ne-
vének nevével nevezni mindenki és ha — teljes joggal
— forintnak nevezi, nem természetes-e, hogy forint-
tokban számol s a kisebb egységeket sem számítja
fillérekben, melyeknek a forinthez semmi közük, ha-
nem krajczároknak. Továbbá, hogyan fizessen ki va-
laki 37 fillért, midőn egyfilléres nincs, ötfilléresről,
általában az egységeket páratlan számban magában
fogaló váltópénz kreálásáról pedig szó sincs. Hogy
adjon vissza a pénztáros, a kereskedő annak, a ki
csak 37 fillér vételért tartozik fizetni, az odaadott
38 fillérből egy fillért, ki károsodjék ilyenkor s ki
örülne oly értékrendszernek, melynek alkalmazásával
az egyik fél számos esetben okvetlenül károsodik?

Mindezeknél azonban fontosabb az, hogy az új
érték azt az előnyt, amelyet kecsegtetően ígért, nem
valósította meg, jobban mondva, a koronaértékben
való számítás kellő előkészítésének elmulasztása miatt
nem valósíthatta meg. Egyik főoka annak, hogy a
forintérték a kisebb egységre alapított koronaérték-
kel csereltetett fel, az volt, hogy köztapasztalás sze-
rint mindazokban az államokban, melyekben kisebb
az értékegység, például Francia-, Olasz-, Németor-
szágban, Svájcban stb., a megélhetés olcsóbb, mint
azokban az országokban, minők Anglia, Oroszország,
északamerikai Egyesült-Államok stb., melyekben az
értékegység nagyobb. Ez a szabály, bármily külön-
bözők is az egyes államok gazdasági strukturái, nem
szenvet kivételt; az ok még nincs kellően felderítve,
a tapasztalás azonban eléggé bizonyítja, hogy a ki-
sebb pénzegység az átváltozásokat kisebbekké teszi,
azaz lehetővé azt, hogy az értékmérő a valódi ér-
téket, különösen az árak elaprózásainál pontosabban
határozhassa meg, mihez járul, hogy a kisebb érték-
egység nem idézi elő azon kényszer-noblesse-t, melyet
a nagyobb pénzegység az ugynevezett „borraivalók“
osztogatásánál magával hoz.

A koronaérték már itt van, de az áralakulá-
lásában a legkevésbé sem tapasztalhatunk a vevőkre

kutya meg a macska, mindig hadilábon és mégis...
Talán éppen azért, mert nagyon szerették egymást
és mert mindegyikük érezte, hogy valami akadály
következtében sohasem lehetnek teljesen egymáséi.
Az ő esetükkel szemben talán arra lehetett volna
emlékeztetni, hogy a legmélyebb és legerősebb szere-
lem mindig egyuttal az ellenségeskedésnek egy faj-
tája vagy más szavakkal kifejezve, két ellentét ösz-
szefüggésének titokzatos, eredendő szükségessége.

Szenvedélyes, érzékeny és tulfnom idegzetű
természetek mennél forróbban és igazabban „szere-
tik“ egymást, annál többet szenvednek e természetes
ellentét miatt és különösen az őszinte és önzetlen
természetek, kik egyszersmind erősek és tempera-
mentumosak, oly természetek, kik semmit sem tud-
nak és semmit sem akarnak egymás előtt eltitkolni.
... És mindkettőjükről azt lehet állítani, hogy
szenvedélyeikben és szokásaikban oly nyíltak, zárkó-
zatlanok és közvetlenek voltak egymáshoz, mint a
gyermek.

#

Asztalnál ültek. Az asszony a nélkül, hogy az
ételt érintette volna, kiveresedett szemekkel maga elé
bámulva, a férfi legyőzhetetlen daczczal és feszült-
séggel vegyes zavartsággal mohón étkezve, míg ben-
sejében a nő fájdalomra iránt mély szánalmat érzett.

— Nem eszel?

Az asszonynak hirtelen eszébe jutott, hogy
egész délelőtti teendői után futkosott, hogy fáradt,
hogy ennél fogva különösen rosszul eshetik neki ily
roszkedvű asztaltársasággal együtt étkezni. Néhány fala-
tot erőltetett tehát magába.

De hirtelen ismét kérdezni kezdte, hogy belát-
ja-e igazságtalanságát?

Erre a harag ismét feltámadt az asszonyban.
Mégis erővel visszafojtotta magába.

— Jól van, hagyj békében!

Csendes, bár kissé remegő hangon mondta ezt.
Kis vártatva pedig evésre erőltette magát.

nézve előnyös változást, sőt ha változásról kell be-
szélnünk, hátrányos alakulásokat konstatálhatunk. E
tekintetben maga az állam járt elől rossz példával,
midőn a postán az ajánlási díjat, a csomagszállítási
portót és a levelezőlapok árát megrágitotta, amit
legalább egyelőre annál inkább elhalaszthatott volna,
hogy az új érték bevezetésének legfőbb előnyét ma-
gában foglaló ígéretet ne cáfolja meg.

A koronaértékben való számítás tehát nehéz-
kesen nyer magának polgárjogot, a közönség ked-
vetlenül fogadja, borzadzik az eddigi számítások
számszerűleg kétszeres összegeitől s nem látva a régi
megszokott kerékvágásból kiköppenésnek semmi
hasznát, joggal kérdi, hogy mire való volt az egész
ujítás.

Pedig a közönségnek nincs igaza; a kisebb
pénzegység tényleg előnyös, a koronaérték berende-
zése praktikus, mert a munka, szolgálat és áru ér-
tékeinek pontos megmérésére alkalmasabb az osztrák
értéknél. A közönség azonban nem tehet róla, hogy
mindezt nem látja, mert nem oka annak, hogy az
új értékben való kötelező számítás, noha ezt évek
óta készítgették elő, mégis annyira hevenyészve, tö-
kéletlenül, sőt hátrányokat okozólag vezették be.
Röviden felsoroljuk a koronaértéknek, helyesebben
mondva: az új érték bevezetésének fogyatkozásait:

Az ezüstforintnak a forgalomban való megha-
gyása látszik mindenekelőtt az új érték meghonosí-
tását s az átmenet gyorsaságát gátló oknak, minél-
fogva az ezüstforint eltüntetése előtt a koronaérték-
ben való közkötelező számítás nem is kellett volna
elrendelni. Addig, míg forintok lesznek forgalomban,
forintokban fogunk beszélni és számolni s a forinto-
kat nem fillérekre, hanem krajczárookra osztjuk fel,
szóval az osztrák érték tovább is élni fog s ha mi
el is igazodunk a két, párhuzamosan fenálló érte-
ken, de annál feltűnőbb, sőt bosszantó lesz az Ausz-
triát és Magyarországot meglátogató idegenre nézve
a forint, az 5, 10, 50 és 100 frtos papírjegyek sze-
replése, melyek más összegekről szólnak, mint ame-
lyeknek kiegyenlítésére használtatnak.

A németbirodalmi tallért a márkarendszer be-
hozatala után — igaz — szintén sokáig, majdnem
napjainkig meghagyták a forgalomban, de ezt politi-
kai okok tették szükségessé, mert a Németbirodalom
egységessé válása a többek közt az egységes tallér-
ban (Reichs-Thaler) nyert kifejezést s Németország
is oly sok átalakuláson ment át, annyi intézménye
forgattatott fel, annyi új rendelkezést kellett a nép-
nek megismerni és megszokni, hogy mindezeknek
még a tallérnak a forgalomból való rögtön kivoná-
sával tetézése nem mutatkozott czélszerűnek. Nálunk

De férje csak az ő szemeinek hirtelen felvilla-
nását és ajkainak haragos remegését látta.

A férj elsápadt és ajkába harapott. Ah, erről
le kell az asszonyt szoktatni, ha még oly mélyen
lealázza és megsérti is őt. Érezte, hogy a nő erőltette
magát, hogy a pillanat fordulópontot képezett
reá nézve. S ezért elhatározta, hogy őt újra kihívja.
Estebédnél ültek.

Az asszony néhány befőtt cseresznyét tett a
férje tányérkájára, melyet oly kézmozdulattal nyuj-
tott át neki, amelylyel egész báuatát és visszatartott
vonzalmát hiven tolmácsolta. Csak hogy nem szólt
semmit...

A férj felgerjedt. Oh, mennyire szerette ezt az
asszonyt! Mily kimondhatatlanul szép volt e pilla-
natban! E karmozdulat, e nemes tartás, e kifejezés:
mily szelid, mily lágy, mily nőies az ő félnék, titkon
kérlelő bájosságában!

De most, éppen most ingerelte őt, hogy ismét
próbára tegye az asszonyt.

Arcán hidegveríték gyöngyözött, egész testén
borzongást érzett, de hirtelen csunya, durva parasz-
tos tartásra erőltette magát és a cseresznyét pusztá
ujjaival szedegette a tányérról a szájába.

Tudta, hogy e viselkedése úgy megremegteti
az asszonyt, mintha idiosynkraziában szenvedne.

Minden mozdulatát átérezte az asszonynak.

Az asszony félretette a kanalat és halotthalvá-
nyan, undortól remegve tekintett férje ujjaira.

De nem szólt semmit. Csendesen ült helyén.
Csak szemei lábadtak könybe és pár csepp folyt le
arcán. A férj megértette őt...

— Édesem!

Szeliden lehajlott hozzá, megragadta kezeit és
szemeibe nézett.

Az asszony szemei könnyben usztak. Szótlanul,
vonagló ajkakkal nézett férjére, arcát feléje nyuj-
totta. És szenvedélyes hévvel, forrón megcsókolták
egymást.

azonban ilyen okok az ezüstforint forgalomképessé-
gének fentartása mellett nem szólottak, annál ke-
vésbé, mert a forint és korona közt levő értékvi-
szony sokkal közelebb áll, mint a tallér és márka
között lévő.

Csak egy ok szól az ezüstforint forgalmának
fentartása mellett: az, hogy ezek a pénzdaraok ko-
ronás és ötkoronás ezüstpénzokká való átverése je-
lentékeny időt igényel. Ez igaz, de a vonatkozó
törvények szentesítésétől már lefolyt közel nyolcz év
folyamán többet lehetett volna tenni az ezüstforint
eltüntetése érdekében s ha az elmúlt idő e czélra
elégtelennek bizonyult, semmi sem kényszerítette a
törvényhozást és a kormányt az új értékben való
kötelező számítás kellő előkészítés nélkül való el-
rendelésére, annál kevésbé, mert nem szenved két-
séget, hogy a készfűzetések felvételére még hosszú
ideig várunk kell.

Nagy mértékben hátrányos a koronaértékben
való számolásra az egyfilléres pénzdarabok s párat-
lan számú kisebb egységre szóló váltópénzek hiánya.
Egyfilléreseket akkor, mikor e váltópénzekre még
semmi szükség nem volt, feles számmal hoztak for-
galomba s mivel a forgalom a félkrajczárnak meg-
felelő eme pénzdarabokat semmire sem használhatta,
természetesen ellökte magát; most már azonban
van szerepük az egyfilléreseknél, sőt például ötfillé-
res levelező-lapok vételénél nélkülözhetetlenek, mi-
nél fogva kellő mennyiségben eszközözlendő forgalomba-
hozásukról sürgősen gondoskodni kell.

Ötfilléres váltópénzek forgalomba hozása nem
tervezetik, holott ezekre nagyobb szükség van, mint
a tízfilléresekre, melyek a „hatos“-ra emlékeztetnek
s szintén megrögzítői a régi pénzrendszerhez való
ragaszkodásunk. Az egy- és ötfilléres váltópénzek
kellő mennyiségben való forgalomba hozása útján
jutna lassankint kifejezésre a koronaérték azon elő-
nye, mely a megélhetés olcsóbbá változásában áll.
Áruk, melyek eladási ára eddig a régi pénzegység
folytán egy, illetve három krajczárnál kisebbre nem
volt szabható, lassankint egy- illetve ötfillérért áru-
sittatnának, míg másfelől bizonyos tartozásoknak,
például kamatoknak pontos, kárt egyik félre sem
hárító kifizetése lehetővé tétetnék.

Az ötkoronás ezüstpénzek és a tízkoronás pa-
pírjegyek elkészítésével és forgalomba hozásával sin-
tén nagyon elkéstek, ennek is meg kellett volna
előzni a koronaértékben való számítás elrendelését.
De az eddigi késedelmet most már semmi esetben
sem szabad további késedelemmel tetézni, általában
pedig azon kell lenni, hogy az osztrák értéknek a
forgalomban meghagyott érméi és papírpénzei mi-
előbb, mindenesetre még ez év folyamán tünjenek el.
Az e tekintetbeni késedelemnek későbbre kiható ká-
ros következménye is lesz; a közönség megszokja
egymás mellett látni, egymással összekeverve hasz-
nálni a két értéket, a koronát elnevezi félforintnak
s ezt az elnevezést megtartja akkor is, amikor már
nem lesz forint. Az árak a két érték kombinációja
alapján stabilizálódnak, filléres áru nem lesz, mert
a két fillér = egy krajczár marad meg a nép szo-
káiban legkisebb pénzegységnek. Szóval reparálni
kell a koronaértéket, másfelől pedig azon kell lenni,
hogy ez az osztrák értéket nemcsak a hivatalos ren-
deletekben, de a forgalomból is teljesen kiszorítsa,
feledtesse, előnyei pedig érvényre emelkedjenek.

Ujdonságok.

Hymen. Ifj. Dénes János kereskedő f. hó 19-én
váltott jegyet Pünköszt Géza nyug. kir. telekkönyv-
vezető és földbirtokos kedves leányával, Zelmával,
Karácsonfalván.

Az udvarhelyi ev. ref. egyház kóbelébe tar-
tozó nők által Bedő Ferenczné ravatalára elhelye-
zett koszorura begyűlt összegből, a költségek levo-
nása után felülmaradt 8 korona, az Udvarhely városi
szegények javára, a városi tanácshoz küldetett be.

A hazai ipar támogatása. A kereskedelmi mi-
niszter 65,746. sz. a. átiratot intézett valamennyi
miniszteriumhoz, a melyben felhívja figyelmüket a
hazai gyufaipar kedvezőtlen helyzetére és e nem
csekélylendő iparágunk saját hatáskörükben leendő
támogatására. A miniszteriumok erre most felhívják
összes alantos hivatalaikat, hogy magyar gyufaárut
használjanak azzal a megjegyzéssel, hogy ez iparág
támogatása csak akkor lehet eredményes, ha az illető
kereskedőktől, akiktől a gyujtókat vásárolják, min-
denki részéről erélyesen és következetesen megkö-
veteltetik, hogy hazai gyujtót adjanak, mert így a
kereskedő a követelés elől nem térhet ki s lassan-
ként ugy a kereskedők, mint a vásárlók annyira

hozzá fognak szokni a magyar gyűjtőhöz, hogy annak kelendőse természetesen uton biztosítva lesz.

Az egyforintosok alkonya. A kötelező korona-érték számítás életbelépésével az egyforintosoknak is bealkonyodik. Már mutatkozik e súlyos ezüstpénzek pusztulásának előjele egy pénzügyminiszteri rendelet formájában. Lukács László pénzügyminiszter ugyanis rendelet intézet az állampénztárakhoz, hogy ezentul a főlölesleges vagyis nélkülözhető ezüst egyforintosokat ne a központi állampénztárhoz küldjék be, hanem giro-számlára az Osztrák-Magyar Bank budapesti intézetéhez küldjék. A miniszter egyuttal utasítja a pénztárakat a giroszámlák kitöltése dolgában és tudatja, hogy a számla-ürlapokat a nevezett intézetnél szerezzék be.

Bedő Ferenczné meghalt. Az elmúlt hét első napján egy köztisztelőben álló urhölgy hunyta be örökre szeméit. *Bedő Ferencz* ev. ref. lelkész neje szül. n.-borosnyói *Kónya Ilona* szenderült jobblétre, rövid szenvedés után, váratlanul. A legjobb feleség, önfeláldozó édes anya, szerető gyermek, testvér, szelid lelkű háziasszony veszett el ő benne. Temetése osztatlan részvét mellett történt meg, amely alkalommal a háznál *Menyhárdt* András esperes, míg a sírnál *Fejes Áron* koll. tanár mondott igen szép imát. Temetésén a ref. kollegium, r. kath. főgimnázium és ref. leányiskola növendékei testületileg vettek részt. A család a következő jelentést bocsátotta ki:

Bedő Ferencz, a sz.-udvarhelyi református egyház-közösség lelkésze és egyh. megyei főjeggyő, miut az idvezültnek férje; *Bedő Ilona*, *Vince*, *Iván* és *Sarolta*, mint gyermekek; n.-borosnyói *id. Kónya Lajos* és felesége *Benede Klára*, mint szülők; *Kónya Gyula*, *Móricz* feleségével és *Viktor*, mint testvérek; *dr. Demeter Károly* és felesége *Bedő Róza*, mint sógor és sógoróné, maguk és a többi rokonok, valamint a jó barátok és barátónők nevében is mély fájdalommal, levert lélekkel és tört szívvel tudatják, hogy az örökre felejthetetlen hű feleség, az önfeláldozó édes anya, a jó gyermek, a szerető testvér, a drága sógoróné, a szelid lelkű, egyszerű és gondos háziasszony *Bedő Ferenczné* sz. n.-borosnyói *Kónya Ilona* 40 éves korában boldog családi életének 21-ik esztendejében, néhány napi gyöngékedés után, ez év január hó 15-én d. u. három és fél órakor, szívhűdés miatt, itt hagyta szeretteit és egy szebb hazába költözött.

Az idvezült nemes lélek búcsuzás nélkül szállt vissza a menybe és oly váratlanul tűnt el szeretteinek ölelő karjai közül, mint midőn derült, tiszta égből sujt alá a villám.

A forrón szeretett hitves szíve megszakadt; a szelid és jóságos szempár fénye elhomályosult; a beszédes ajkak elnémultak; az édesanya hő keble örökre kibűlt!

A férj őrző anyyala; a gyermekek édesanyja; az szülők legszebb reménye és a rokonok büszkesége nincs többé. A nemes lélek vissza szállt a menybe, hogy egyesüljön sokat siratott fiával. — Ő boldog; de jaj nekünk, kik őt vigasztalanul siratjuk!

Kedves halottunk szétomló porait 1. évi január hó 17-én, szerdán, délután 2 és fél órakor fogjuk, a piactéri papi lakásból, ima- és sírnál tartandó rövid búcsuszózat után, a helybeli reformátusok temetőjébe elhelyezni.

Siri álma legyen olyan szép és zavartalan, mint a milyen volt munkás, szerény és övéit végtelenül boldogító rövid földi élete!

Székely-Udvarhely, 1900. január 15.

Az egyház által kiadott gyászjelentés így szól:

A székelyudvarhelyi református egyház-közösség előjárósága fájdalommal és őszinte részvétellel tudatja, hogy szeretve tisztelt lelkészeének felesége, a hű nő, önfeláldozó édes anya és szelid lelkű, gondos háziasszony *Bedő Ferenczné* sz. n.-borosnyói *Kónya Ilona* f. hó 15-én d. u. 3 és fél órakor, néhány napi gyöngékedés után, szívhűdés miatt jobblétre szenderült.

Temetése f. hó 17-én, szerdán, d. u. 2 és fél ó. lesz. Pihenjen csöndesen és a kegyelet virrasszon sírja felett! Székely-Udvarhely, 1900. január 15.

Az italmérések és a belügyminiszterium rendeletel. A belügyminiszter már korábban szabályrendeletet adott volt ki az italmérések helyiségeinek ellenőrzése dolgában. A szabályrendelet azonban anynyiban hiányos volt, hogy nem volt megszabva benne az előjáró hatóságok hatásköre. Ennek pótlásául most a miniszter új utasítást adott ki s ebben elrendeli, hogy az előjáróság közegészségi szempontból ellenőrizze az italméréseket, a rendőrség pedig a közérkölc szempontjából.

Közös sors. Péterfy Tamás író ily című regényére hirdet előfizetést. Péterfy, akinek több kötete jelent már meg, nyomorban él és aki a 3 koronás előfizetési díjat külső Kerepesi-ut 3. sz. alatti lakására küldi, egyuttal segít a helyzetén. A regény tárgyát a szerző a székely életből merítette.

A Dalegylet hanversenye e hó 14-én a vármegyeház disztermében szép számú közönség jelenlétében történt meg. A műsort a Dalegylet által előadott nyitány vezette be, mely után a női vegyeskar énekelt *Beleznay* „Ha elmegyek...” népdalát. *Varró Berta* *Rossini* Tell Vilmos részletét játszotta zongorán s elmondhatjuk, hogy ez volt az est kimagasló

piéce e. A fiatal műkedvelő művésznő megérdemelte a nagy és meleg kitüntetések, amelyekben bőven részesült. Hasonló kitüntetésben részesült a vonós négyes, melyet *dr. Damokos Andor* (I. hegedű), *Olasz Gyula* (II. hegedű), *Morascher Hugó* (mély hegedű) és *Mökes* Frigyes (gordonka) adtak elő. Programra *Mendelssohn* Vonósnégyes op. 36. volt felvéve. Szinte hihetetlennek tetszett, hogy itt minálunk napjainkban egy ilyen vonósnégyest össze lehetett hozni. Alig képzelhetünk nagyobb művészi elmélyedést diltettansoknál, mint a milyent ők e quartet lassu tételében dokumentáltak, nem is szólva arról a tiszta hangfogsárról, mely az ő játéukban mindvégig tagadhatatlan meg volt. A közönség viharos tapsokban fejezte ki tetszését, melyeknek aztán alig akart vége szakadni. Végül a dalegylet adott elő még két ének-számot. Hangverseny után táncmulatság következett, mely a legjobb hangulatban a reggeli órákig tartott. A mulatság igen szépen jövedelmezett.

A vig társas-estély iránt az érdeklődés városzerte nagyban nyilvánul. Az estélyre már megérkeztek a különféle jux-tárgyak stb. A napokban elterjedt ama hír, hogy az estély bizonytalan időre elhalasztódik, nem bizonyult valónak, mivel az *febr. 4-én* visszavonhatatlanul meg fog tartatni a vármegyeház disztermében.

Köszönő irat. Lényem egész világát elborítá a lesújtó csapás, a mely feledhetlen nőm hirtelen halálával engem és nevetlen gyermekeimet érte. De e földön mindnyájunk kikerülhetlen végzete egy vagy más alakban — nem csupán egyszer — kiüríteni vagy legalább megkóstolni a fájdalom keserű poharát. Az Úr akarja így: „legyen meg az ő szent akaratja!” Az istenben vetett eme hit gyűjte anyyiatokat a fájdalom házába, részt venni nehéz keservemből, melynek közepette mélyen érzem, hogy az úr nem csak sujtol engemet, de a kegyes szívek által a részvét enyhítő balsamát is csepegteté megtépett szívembe, legyen hát a különböző egyházak fejeinek, a megye tisztikarának, a városban levő fő- és alsóbb fi- és leányiskolák tanár- illetve tanítótestületeinek, valamint a gyöngéd női szíveknek és a szerető barátoknak e helyen is köszönet mondva, kik iránt hálám még majdan porladozó szívemben is élni fog örökké. *Bedő Ferencz* sz.-udvarhelyi ref. lelkész.

Kaszinói közgyűlés. A sz.-udvarhelyi Kaszinó évi rendes közgyűléset f. hó 28-án d. u. 3 órakor tartja meg. A tárgysorozat a hirdetési oldalon található.

Iparosok fillérestélye. A Polgári önk. és segélyző-egylet f. hó 22-én rendezendő fillérestélyén közreműködnek: *gr. Lázár Ádám* felolvas, *dr. Kovácsy Albert* és *Máthé Emma* monologizálóak, *Donáth Ilka* énekel, *Spaller Józsefné* és *Daróczi Ilonka*, *Mészáros Zoltán* szavalnak. A műsor után világposta lesz. Az estély rendezői: *Máthé Rózsika*, *Rudolf Irma*, *Novák János*, *Donáth Albert*.

A képviselőválasztási fuvardíjak megállapítása iránt a vármegye által alkotott szabályrendeletek a legtöbb vármegyéből a belügyminiszterhez már fölterjesztetvén, annak a megyékhez intézett leirata szerint a szóban forgó szabályrendeletek nem külön-külön, hanem együttesen és egyforma alapelvek szerint fognak elbíráltatni és a törvény intencióiával összhangzásba hozatni. Azok a díjtételek, tehát, melyeket vármegyénk közönség is a maga részéről alkotott valószínűleg lényeges változást fognak szenvedni.

Halálozások. Folyó hó 14-én hunyt el özv. *Asztalos Lajosné* szül. *Simó Mária*, 72 éves korában. Temetése a ref. egyházvallás szertartása szerint Szombatfalván 16-án történt meg. — Ugyancsak 14-én halt el *id. Tibád Antal* 81 éves korában. Hült tetemét a r. kath. vallás szerint 16-án helyezték nyugalomra.

Az állategészségügy államosítása. Tudvalevő, hogy *Darányi Ignác* földmívelésügyi miniszter az állategészségügy államosítását földadatai közé sorozta s ebben a tárgyban anketet is hívott össze. A földmívelésügyi miniszteriumban már elkészültek az állatorvosok rangfokozatára és javadalmazására, valamint a rendszeresítendő állások számára vonatkozó tervezetek. E tervek szerint lesz egy állategészségügyi főfelügyelő 5000 korona fizetés és 1600 kor. lakbérrel, 7 állategészségügyi felügyelő 4000 korona fizetés és 1200 kor. lakbérrel, 24 főállatorvos három fokozat szerint 3600, 3200 és 2800 kor. fizetéssel és 600 kor. lakpénzzel, 120 első osztályú állatorvos és pedig a IX. fizetési osztály három fokozata szerint 2600, 2400 és 2200 kor. fizetés és 480 kor. lakbér-

rel; 150 másodosztályú állatorvos 2000, 1800 és 1600 kor. fizetés és 420 kor. lakbérrel; 300 harmadosztályú állatorvos 1400, 1200 és 1000 kor. fizetéssel és 300 kor. lakbérrel és végül 40 gyakornok 1000 kor. fizetéssel. A törvény életbelévitetésével az eddigi községi és megyei állatorvosok állásukról való leköszönésük után vagy ugyanazon állomáson alkalmaztatnának vagy pedig a szükséghez képest más helyre osztatnának be, mint állami tisztviselők.

Állandó színház Marosvásárhelyen. Marosvásárhelyről lapunknak írják, hogy a szinpartoló egylet gyűlése elhatározta egy állandó színház építését 180,000 korona költséggel. A színház a város által ajándékozott piactéri sétater helyére építik, még pedig olyanformán, hogy kávéház s vendéglő is legyen benne és bálteremnek is legyen használható. A pályázatot nemsokára kiírják. A színház építésére szükséges összegből meg van 80,000 korona, a többi pedig gyűjtés és kölcsön által fogják fedezni.

Tenyészbikavásár Sz.-Kereszturon. Udvarhelyvármegye gazdasági választmánya elhatározta, hogy Sz.-Kereszturon február 28-án és márcz. 1-én tenyészbikavásárt rendez. A választmány a legrészletesebb utasításokkal látta el a rendező bizottságot, úgy a kiállítást, mint az érkező vendégek és vásárlók kényelme érdekében.

Kolozsvári levél.

Kolozsvár, 1900. jan. 18.

Benne vagyunk a farsangban. Karnevál herceg szürke, ködös, borongós időben köszöntött be hozzánk is, hogy elfoglalja trónját, melyen 52 napig uralkodik korlátlanul, teljessalommal. Jövetelét hidegen, közönyösséggel fogadták, legfeltebb egy pár lány üdvözölte örömmel, kik rég várják, hogy Hymen lánczai közé kerüljenek. Mintha a régi mulatási kedv kihalt volna, mintha a kedélyeket valami szürke köd szállta volna meg, oly nyomasztó hangulat uralkodik mindenfelé. Az egyetemi ifjuságnak lelohasztotta mulatási kedvét a tandíj felemelése, s mit perze a „prepak” és a „felsőbb” lányok fájlalnak leginkább.

Azonban a jogászbál az idén sem marad el, sőt pompa, fény tekintetében — ha jókedv tekintetében nem is — felülmulja az előző éveket. Már az a körülmény, hogy *Hegedűs Sándor* miniszter fogadta el a védnökséget, az is biztosítja a sikert. Az öreg színház falai közül egy napra kiköltözik *Thalia*, hogy helyet adjon *Therpsykorenak*. A széksorok eltűnnek s az egész nézőtérből egy szinpad lesz, hol Erdély mágnavilága s Kolozsvár előkelő hölgyei játszák el a szerelem és a család vigjátékát.

Művészeink is nagyban készülnek báljukra. Ki akarnak tenni magukért, mert hiszen ez lesz az Erdélyrészi Szépművészeti Társaság első nyilvános szereplése. Sikerük, habár én nem jósolok sem a csillagokból, sem az állatok beleiből, fényes lesz, mert a védnökök díszes koszorujában ott látjuk *Wlassics Gyula* és *Hegedűs Sándor* miniszterek neveit. A főtér kirakataiban már is pompáznak művészi kivitelű plakátjaik, melyek az esetet biztos kezeléséről adnak számot. Hogy vajjon a szívekkel is úgy tudnak-e bánni, mint az ecsettel, arról majd a *Vigadó* kopott falai s esetleg *Nagy Mór* anyakönyvvezető fognak számot adni.

Az Eke kerékpáros egylet is szándékozik tréfás estélyt rendezni, sőt a fáma arról is suttag, hogy a filozterek is fel fogják ujtani régi, jóhírnevű báljukat. Ha ez igaz, akkor csakugyan szomorú napok várakoznak *Nagy Mór* anyakönyvvezetőre, mert aligha marad ideje a „Győzői pukk” újabb megénekelésére.

A hangverseny szezon is beköszöntött hozzánk. A napokban a Zene-Conservatorium rendezte második nagy hangversenyét s most *Kubelik Jannak* az új *Paganininek* jövele tartja izgalomban Kolozsvár muzsikális, művészet iránt érdeklődő közönségét.

Hogy még mennyi mulatság, mennyi zsur, mennyi piknik lesz a farsangon, arról majd csak a szegény papák zsebei, illetőleg tárczái tudhatnának számot adni.

Vig élet uralkodik a jégpályákon is s mintha *Halifax* hívei többen volnának, mint *Karnevalé*. Ezen nem is csodálkozunk, mert ma-holnap a korcsolyázás pótolja a tánczot. Sőt merem állítani, hogy a sima jég tükrén sokkal melegebbek, sokkal olvadékonyabbak a szívek, mint a bálterem izzó melegében.

Szóval: mulatság van elég, hozzávaló kedv kevés, de pénz legkevesebb.

Bíró Lajos.

Közönség köréből*

Rémhírköltő.

Több év óta a homoródvidéki lakosság között egy rémhírköltő ütötte fel fejét. Ezen rémhírköltő időnkint sorra veszi úgy a hivatalok személyeit, mint a tekintélynek örvendő magán családokat — nem kimélve a védtelen gyöngéd nőket is — hirlapilag megtámadja tekintélyüket s becsületüket igaztalanul koholt híreivel lerántja. Teszi pedig ezeket szennyes,

* E rovatban helyet adunk minden csak közérdekű fel-szólalásnak, a beküldő felelősségével. Szerk.

láthatatlan kézzel, álnév alatt. Ostromolja a lelkészeket, tanítókat, közigazgatást, bíróságot stb. aszerint, amint őt valamelyik paraszt pálinkával fizeti. Aki a „Székely-Udvarhely“ című lapnak olvasója, meggyőződést szerezhetett arról, hogy ezen rémhirköltő a szocializmust terjeszti akkor, midőn ezen lapban a községek asztalára helyezi írka-firkájával azt, hogy nincs tekintély, ne engedelmessédjél!

A tenger partjára kilöki a gatz, így lökte ki az unitárius papság kebeléből a rémhirköltőt. Pár évvel ezelőtt mint szerencsétlen örült bolyongott erdőn, mezőn s ha egy istállóban megvonnulhatott, ez neki fölséges palota volt. Ily helyzetben esett meg a szive rajta egy házalás- és koldulásból élő szegény vak cigánynak, Ötvös Jánosnak, ki befogadta s tartotta, míg észzavarából némiképp helyrejött. Ezen szánalmas, elzüllött erkölcsi halott bírói szerepre vállalkozott elvenek és holtak felett; teszi ezt észzficzamban, mi az illető lapnak — melynek ő szellemi harciosa — csak dicsőség! . . . Ezen lap a karácsoni számban a rémhirköltőtől Zombori álnév alatt kohol. Miután végig lovagolt minden rangon és renden, nekiront a katolikusoknak s engem is éktelen rágalmakkal illet a hírek között. Nevezett „Székely-Udvarhely“, mely a rágalmat bátor volt szélnek eresztetni — üzleti szempontból talán — csak a „Nyiltérre“ utalja a védekezőt. Az ily hírlapi justitiából kérni nem lehet. Annál kevésbé szellemi termékeiből, míg oly rémhirköltője lesz, mint Derzsi József. Helyén való volna, hogy egy ily elzüllött észzficzamban lévő embert, költészetével együtt az intézők szállítanak már a Lipómezőre.

H.-Karácsonfalva, 1900. január 12. én.

Szekeres János,
rk. plebános.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

3 szoba, konyha, mellékhelyiségek külön udvarral és kerttel a Szentimre-utcában Jánosy tanár ur szomszédságában ápril 24-től

kiadó.

Értekezhetni: Szabó Ferencz, Árpád-utca.

Meghívás.

A székelyudvarhelyi „Kaszinó“ évi rendes közgyűlését az egyesület helyiségében f. évi január hó 28-án d. u. 3 órakor tartja meg, melyre az igen tisztelt rendes és vidéki tagtárs urakat ez uton is van szerencsénk tisztelettel meghívni.

Sz.-Udvarhelyen, 1900. jan. hó 19-én.

Dr. Solymossy Lajos,
elnök.

Koncz Aurél,
jegyző.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. Jegyzői jelentés a lefolyt 1899. évről.
3. A leltárt, pénztárt és könyvtárt vizsgáló bizottság jelentése.
4. Választmány előterjesztése a jelenlegi kaszinó helyiség kibővítése és újra butorozása iránt.
5. Az 1900. évi költségvetési előirányzat előterjesztése.
6. Indítványok.
7. A tisztikar lemondása és új tisztikar választása.

RUDNYÁK PÉTER

mű- és kereskedelmi kertész
Székely-Udvarhely.

Ajánlok mindenféle nemes dísz és virágzó üvegházi növényeket, továbbá koszorúk és alkalmi vagy mennyezői csokrok selyemtartóval 5 frttól feljebb, papirtartóval 1 frt 50 krtól 5 frtig a legdivatosabb és izléesebb kivitelben.

Vidéki rendelések posta útján vagy táviratilag is pontosan eszközölnetnek.

Tisztelettel kérem a szives pártfogást.

Hatóságilag engedélyezett
VÉGELADÁS

A Dénes János-féle

vármegye-ház alatt levő férfi és női

szövetraktárt

üzletfelhagyás folytán, mélyen le-

szállított árban kiárusítja

a TULAJDONOS.

Két nagy világos udvari szoba butorozva vagy anélkül kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Korcsolya nagyraktár!

Mindennemű korcsolyák legjobb kivitelben.

Vás

kályha ellenzők, fa- és szénkosarak, kályha előtétek egyszerű és díszes kivitelben.

Konyhaberendezések

és különlegességek dús választéka.

Szerszámok

minden iparág részére.

Varrógépek minden kivitelben.

Ajánl elösmert jutányos áron

PAPP-ZAKOR ENDRE

vas- és szerszámüzlete

az „arany kaszához.“

Székely-Udvarhelytt.

Vidéki megrendelések pontosan küldetnek.

Weisz Gábor
készbutor-raktára. — Kárpitos és diszitő Székely-Udvarhely.

Alkalmi butorvétel

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására adni, miszerint raktáron levő kész butoraimat az üzlet áthelyezése miatt, a következő **le-szállított árak mellett** elárusítom:

1. Matt hálószoba oszlopos, angol faragvánnyal, ára ezelőtt 420 frt, most frt 320 —
2. Faragott, matt hálószoba ára ezelőtt 280 frt, most „ 220.—
3. Sima, matt hálószoba ára ezelőtt 180 frt, most „ 140.—
4. Teljes finom ebédlőszoba ára ezelőtt 300 frt, most „ 180.—
5. Finom selyem salon garnitúra ára ezelőtt 180 frt, most „ 110.—
6. Bordeaux- virágos, faragottállványu peluches salon-garnitúra ára ezelőtt 160 frt, most „ 120.—
7. Salon-garnitúra bordeaux-selyemszálakkal átszőve, ára ezelőtt 140 frt, most „ 95.—
8. Politirozott 1 ajtós ruhaszekrény ezelőtt 25, most „ 16 —
9. Ugyanaz 2 ajtóval ezelőtt 30 frt, most „ 20.—
10. Politirozott ágyak páronként ezelőtt 50 frt, most „ 36.—
11. Éjjeli szekrény márvánnyal ezelőtt 15 frt, most „ 10.—
12. Finom salonszék ezelőtt 18 frt, most „ 10 —
13. Mosdószekrény ezelőtt 18 frt, most „ 12.—
14. Íróasztal igen szép kivitellű ezelőtt 26 frt, most „ 18.—
15. Karos nádszék drbja ezelőtt 3 frt 80 kr, most „ 2.30
16. Töltött, ruganyos diványok ezelőtt 18 frt, most „ 12.—

Ezen kívül különféle toillet-tükrök márvánnyal vagy anélkül, fali tükrök, szőnyeg ottomanok, könyvállványok stb. a legszebb kivitelben tetemesen leszállított árak mellett. Felsorolt tárgyak raktáramon készen kaphatók, és kérem a n. é. közönséget azt megtekinteni sziveskedjék.

Weisz Gábor.

Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.
Ezen hirneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közvénynél, oszúnál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; fő raktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.** RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállítók.

M. kir. államvasútak.

Téli menetrend.

Érvényes 1899. okt. ber 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely ér.	189		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		541
807			354	N.-Galambfalva	110		580
828			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		443
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148		414
209			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva ér.		1112	403
951	558	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		érk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		N.-Szeben			
		125		ind. K.-Kapus ér.		943	158
	849	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054
		1030		M.-Vásárhely		1030	115
	854	443		ind. Kocsárd ér.		750	1042
	1040	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak. Az éjjeli idő esti 300 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve. Utánnymot nem díjaztatik.